

ITT A TAVASZ

Pecznyik Pál

Itt a tavasz, véget ért már,
a mély téli álom,
napsugárban fürdik a táj,
rügy fakad a fákon.

Udvarokon, kis kertekben
nyílnak a virágok,
megérhettem újabb tavaszt,
virágok közt járok.

Kedves dalos madárkáink
sorra visszatérnek,
pirkadattól, alkonyatig,
zeng a madárének.

Erdő, mező felöltötte
zöldselyem ruháját,
abban küldi Isten elé,
hangtalan imáját.

Így ér véget, halálnak is
fagyos téli álma,
temetőkből felpattan a
horpadt sírok zára!

Ha végig zeng a föld felett,
a harsona hangja,
s felragyog a feltámadás,
dicsőséges napja!

Megjelenünk az új földön,
fehér fényruhában,
Atyánk mellett örvendezünk,
a szebb örök nyárban.

Pecznyik Pál
Celldömölk
2009.